

En un article a l'Avui va criticar el seguidisme d'ERC al PSC, la "satel·lització", en dèieu. Amb un pacte amb CiU, al seu entendre, Esquerra hauria mantingut més el perfil propi?

—El pactes poden donar per a molt o per a poc, independentment amb qui els facis. Es tracta de veure amb quines condicions l'has fet i per fer què. A la vista del que està passant, fa la sensació que s'abandona qualsevol fita pròpia de partit independentista. I això per lliurar-nos al que ara se'n diu un "govern de gestió". Però un govern, per definició, sempre és de gestió. No conec cap govern que digui que no farà gestió. Per tant, no està renyit fer una bona gestió amb el fet de continuar mantenint els objectius principals d'una formació política.

—A diferència de l'anterior tripartit, el pacte es va gestar molt ràpidament. Aquesta velocitat explica, en part, com van ara les coses?

—No sé com es va fer el pacte perquè no hi era, a les reunions. De moment, s'aprecia que Esquerra renuncia a qualsevol mena d'identitat dins del Govern, es dilueix sota un sol comandament. I a més, és un comandament mut, que ningú no sap què vol fer. Si el pacte es fa només per fer la gestió del dia a dia, crec que és un mal pacte.

—Creu que ERC no és el partit independentista al qual us va afiliar?

—A mi ningú no m'ha dit que Esquerra hagi deixat de ser independentista, eh. El que passa és que la direcció d'ERC, en aquest moment, llança el missatge que aquesta és un fita que queda en una mena de nebulosa, que l'important —no ho dic jo, repasseu les hemeroteques— és el "patriotisme social", "la pluja fina"...

Però he llegit coses encara més perilloses. Es diu que, com que el terreny de joc és aquest —que el PSC i CiU no volen anar més enllà—, nosaltres ens hi adaptem i gestionem el que hi ha, anem fent. Això li ho he sentit a dir a Carod diverses vegades.

No ens podem conformar. Som davant d'un objectiu difícil? Evident. Suposo que el poble jueu, quan va passar 40 anys per la travessa del desert per arribar a la terra promesa, deuria trobar algun oasi pel camí. Algú deuria pensar "quedem-nos aquí que hi ha aigua i

"No hem militat a ERC per, ara, plantar-nos aquí"

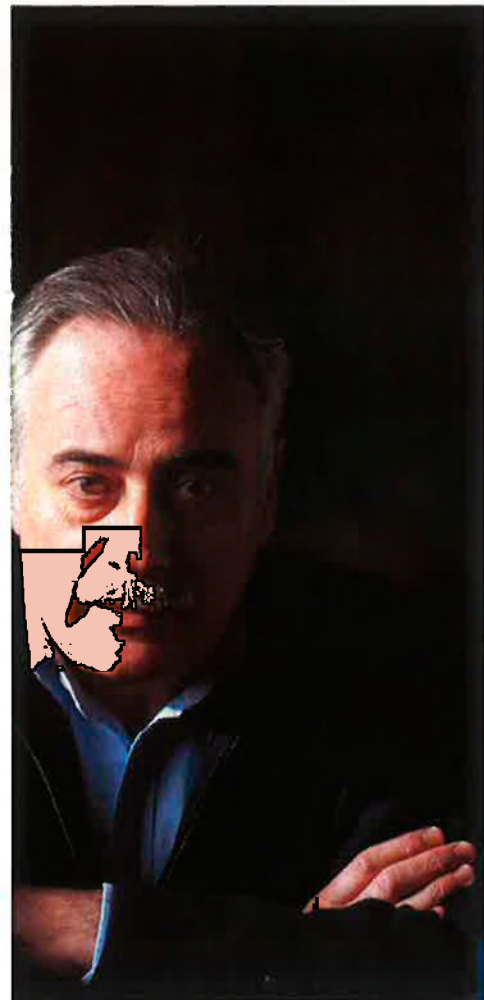
TINA BAGUÉ

Joan Carretero (Tremp, Pallars Jussà, 1955) ha estat alcalde de Puigcerdà fins a entrar, com a conseller de Governació, en l'anterior tripartit català. Ara és militant de base d'ERC. Tot i això, les seves opinions no passen desapercebudes. L'exconseller considera que el seu partit està diluint el perfil propi dins de la gestió del dia a dia en el Govern català, protagonitzada pel PSC.

fruits, que ja estem bé". Però l'objectiu era anar més enllà, malgrat restriccions i dificultats. No podem perdre de vista l'objectiu principal. Avui Esquerra és molt més gran del que era, i això és un mèrit de la direcció actual i de tot el partit. Ha avançat molt, però crec que alguns han decidit que aquí ja s'hi està bé i que ara toca fer de bons gestors.

—Entre el Dragon Kahn —expressió que va posar de moda— i aquest oasi que critiqueu, on és el terme mitjà?

—Insisteixo, a l'època del Dragon Kahn també es feia la gestió. Però de la gestió, no se'n parlava, perquè acostuma a ser força avorrida i no dóna per a gaire —la prova és que ara, que només es fa gestió, mediàticament la cosa dóna



recció, i cal felicitar-la efusivament pel que ha fet. Ara bé, una vegada vam entrar el Govern, es va perdre l'estratègia, vam perdre el rumb.

—Quan?

—Amb el debat de l'Estatut la direcció d'Esquerra va quedar fora de joc. Només cal mirar les hemeroteques, no invento res. Amb el pacte Mas-Zapatero fet, que tots sabem què era, encara hi havia molts dirigents nostres que apostaven pel "sí crític". Després va anar cap al "nul polític" i finalment les bases van exigir el "no". Però molta gent de la direcció actual d'Esquerra volia votar que sí a aquest Estatut que tenim ara! Per a mi, això és perdre el món de vista. Una vegada expulsats del Govern —perquè vull recordar que en vam ser expulsats, no cessats—, crec que s'ha perdut el nord estratègic. Per tant, cal una reflexió a fons. Aquest és un dels pecats del pacte actual. És a dir, es fa un pacte sense revisar a fons l'estratègia i sense tenir clar cap a on hem d'anar. Ara estem pagant les conseqüències de no haver fet aquest debat estratègic. En el congrés de Lleida, la direcció, o un bona part, va estar més pendent del tema assembleari que de qualsevol altre tema. I ara ho estem pagant.

—Però al congrés de Lleida el seu partit va decidir treballar per convertir-se en el referent de l'"esquerra nacional". És un error? Seria millor competir per ser "la casa gran" del catalanisme, com defensa Artur Mas per a CiU?

—Potser és la meva ignorància, però jo això del catalanisme no ho he entès mai. Els del Partit Popular de Catalunya també diuen que són catalanistes. Què vol dir catalanisme? Francament, encara no m'ho ha explicat ningú. En parla molta gent, però ningú no sap què és. On ens porta el catalanisme? Té algun objectiu? I quin catalanisme? El del PPC, el del PSC, el de CiU? El catalanisme no és res. El francesisme què és? Existeix? I l'alemanyisme? El catalanisme no va enlloc. En canvi, Esquerra teníem molt clar quin era l'objectiu. I aquest objectiu, si veritablement el vols assolir, hi has de sumar a tothom. Caure només en la dinàmica d'esquerra-dreta és el vell somni dels espanyols, que diuen "vosaltres discutiu si sou d'esquerra o de dreta, que la resta és folklòrica i essencialista". Si nosaltres

hem de ser esquerra i prou, aquí ja hi havia partits d'esquerra i catalanistes. Em pensava que ERC era alguna cosa més.

Jo crec —i el temps dirà qui té raó— que a hores d'ara hi ha prou gent que està desconcertada i decebuda.

—Per què, concretament?

—Per exemple, el fet de pujar la bandera espanyola al Departament de Governació no es pot resoldre així. Hi ha infinitat d'alcaldes i regidors que, amb la mateixa llei que ara afecta el senyor Puigcercós, han tingut querelles i se l'han jugat. No s'han escudat argumentant que la llei diu que s'ha d'hissar la bandera i l'han pujat al cap de trenta segons. Ara, si algú presenta una demanda contra un alcalde per no hissar la bandera, no té cobertura política. Perquè li diran: "el seu secretari general, i a més conseller de l'àmbit local, acaba de dir que s'ha de complir la llei i punt". L'incident demostra que passen coses molt greus.

—Què hauria fet vostè?

—Aquesta és una llei de símbols i, si ets independentista, l'has de posar en discussió. No estem discutint si circulem per la dreta o per l'esquerra. Discutim sobre símbols nacionals. Uns en volen uns i els altres, uns altres. No és un incident menor. Que les banderes en si mateixes no són importants? Ja ho sé. Però estem parlant de símbols. A més, va donar l'argument que ha fet servir la gent d'extrema dreta perquè els nostres alcaldes pujaren les banderes: que s'ha de complir la llei. Estem colonitzats mentalment? Ara som un partit que només aspira a fer bona gestió de l'Estatut vigent?

—Diu que el partit ha d'anar més enllà. Si en aquesta conferència de tardor que ha anunciat Josep-Lluís Carod-Rovira no es fa aquest debat, què farà? Poseu un límit de temps per cercar una altra via?

—No sóc ningú per donar ultimàtums. Sóc un militant de base. És cosa del gruix de la militància. Si a la majoria dels militants, ja els va bé això, es farà això. Però crec que no militem a ERC, no hem patit i ens hem esforçat perquè, ara, ens quedem aquí.

—És possible, com ha publicat *La Vanguardia*, que presenteu un moviment paral·lel que, fins i tot, podria ser que es presentés a les eleccions?

per al que dona—, i aflorava tot aquest síndrom de declaracions i desavinences. No és que dic que calgui una cosa o l'altra. Dic que Esquerra ha de fer la gestió, i l'ha de fer molt bé, però a més, ha de continuar liderant la ciutadania en l'objectiu de l'alliberament del país.

—Però també ha dit que comparteix amb l'actual direcció d'ERC l'objectiu de guanyar espai polític al PSC...

—Esquerra ha d'agafar vots de tothom. Crec que no hem de fer prevaldre el discurs d'esquerra, sinó l'objectiu fonamental de portar el país a unes cotes més grans de sobirania. Així s'hi podria afegir més gent que no els pesi tant la part d'esquerra.

Vull dir, perquè ho crec sincerament, que Esquerra i la seva direcció han fet un treball fantàstic i una estratègia brillant, que ens va dur a tenir 23 diputats, al Govern i a ser una força a tenir sempre present. A més, s'ha aconseguit que l'independentisme ja no sigui una cosa proscripita. Això és mèrit de l'actual di-

—El que jo crec és que si Esquerra, al final, decideix que ja li està bé, que aquest és l'*status quo* que hi ha i no es pot tocar i que la llei és la llei, hem de deixar de ser independentistes *ipso facto*. La llei diu que Espanya és una i que l'exèrcit garantirà la unitat. Entenc que Esquerra ha de dir si el seu objectiu és gestionar l'Estatut actual o va més enllà. I crec fermament que l'espai independentista ha de tenir possibilitat d'expressar-se electoralment. Espero que aquest paper el tingui Esquerra —jo no he militat en cap altre partit—, però, si Esquerra no passa d'aquest estatus actual, aquest país haurà de fer alguna cosa perquè la gent independentista pugui votar algú.

—S'ha dit que vostè ha registrat a Internet el nom de "Reagrupament". Es planteja una opció política amb aquest nom com l'alternativa electoral si ERC no passa d'aquest estatus?

—Si Esquerra deixés l'independentisme, jo col·laboraria amb qualsevol grup de persones que volgués tirar endavant aquesta opció. Però jo preferiria continuar donant tot el suport a Esquerra perquè Esquerra continua liderant l'independentisme.

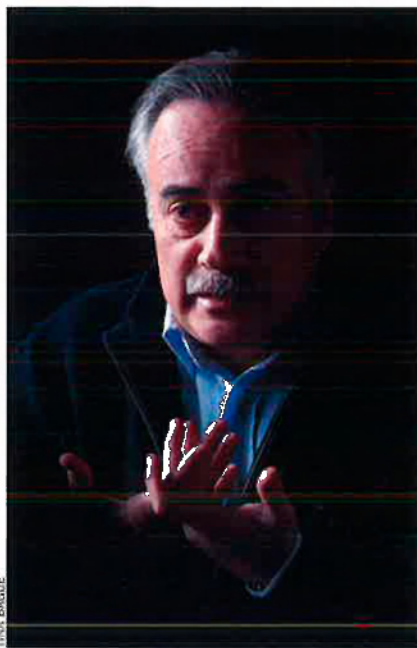
—La resposta de la direcció d'Esquerra a les vostres crítiques ha estat que utilitzeu la via interna —el consell nacional—. Per què no vau donar la vostra opinió en l'últim consell nacional del partit?

—Primer: perquè no es decidia res sobre el pacte. S'hi ratificava la decisió presa per la direcció.

Jo fa anys que m'afaito. Mai he vist que, en un consell nacional, es debati res. Es ratifica. Els partits són òrgans de poder molt estructurats. Els que dirigeixen el partit no deixen res a la improvisació. No s'hi pot tombar res.

Recordo que la primera vegada que vaig sentir que s'havia tancat el pacte de Govern va ser bastant abans del consell nacional. El va anunciar el senyor Carrod-Rovira. Després l'executiva nacional va aprovar el pacte i el va portar al consell nacional per ratificar-lo, no per debatre'l.

Siguem seriosos, al consell nacional no s'hi debat res. Ara, a mi m'han emplaçat públicament a anar a debatre. Si és a debatre, sí que hi baixaré. Però espero que puguem debatre... Al consell nacional s'ha de portar tot amanit abans,



TINA BAGGIE

et diuen "company, ja s'han acabat els teus dos minuts", etc. Això no és un debat. També s'hauria pogut fer d'una altra manera. Per exemple, posar a debat a les territorials, amb la militància, si calia fer aquest pacte o un altre. Com es va fer amb l'Estatut.

—Què és el que li sembla més negatiu del pacte?

—Des del meu punt de vista, hi ha una cosa difícil d'entendre. El que perd més, i només té 37 diputats, per art de màgia, amb aquest pacte, es converteix en el més fort. Ara resulta que tenim un president de la Generalitat que diu que només mana ell. Però, quants diputats té aquest senyor? 37. Doncs, home, amb aquests diputats el pots condicionar molt. El pots fer president de la Generalitat, però a canvi li pots imposar moltes condicions. No pot ser que els límits te'ls imposi ell. En ciència política és difícil d'entendre que el més feble sigui el més fort. Aquest pacte s'ha de revisar en el sentit que Esquerra Republicana ha de poder dir alguna cosa més de la que diu.

—L'actual moment polític era el més adequat per fer aquesta crítica? En ERC, hi ha qui pensa que heu donat un baló d'oxigen als adversaris de la vostra formació.

—Si no dius res, perquè no ho dius. I si dius alguna cosa, ajudes a un tercer. Si dir les coses afavoreix un tercer, no dir-les afavoreix un altre tercer. És a dir, si quan parles, ajudes Convergència, quan no parles deus ajudar el PSC, no?

O no va així, això? Doncs, miri, jo no vull que guanyi ni CiU, ni PSC. Vull que guanyi Esquerra. Ara no se'n parla, dels 130.000 vots perduts. Què hem de fer per recuperar-los i per ampliar-los? Què hem de fer per convertir-nos en la primera força d'aquest país?

La nostra estada a l'Ajuntament de Barcelona ha ajudat gaire a l'alliberament del país? Jo crec que radicalment no. Ara bé, ha servit perquè hi hagi gent que estigui molt bé, en un oasi confortable. I s'hi poden estar tota la vida, segurament. Però és això el que volem, estar al govern de l'Ajuntament de Barcelona, *in secula seculorum*, per anar fent? El model és aquest? En el model dreta-esquerra, el tripartit pot durar tota la vida, de la manera que voten, en general, els ciutadans. Aquest és l'objectiu?

—Vostè, al mes de juny amb un manifest i ara amb aquest article, intenta provocar un canvi estratègic a Esquerra. Per afavorir aquest canvi que defensa, està disposat a presentar-se com a dirigent del partit?

—Si tinc el suport que vaig tenir amb el manifest, és evident que no. En aquest món un ha de saber tocar de peus a terra. Jo no tinc cap interès —vull aclarir-ho— a tenir cap càrrec. Si el volgués, ja el tindria. És tan fàcil com anar dient: "Ho fas molt bé. Estic amb tu. Ets el líder mundial." Si ho fes, podria ser diputat al Parlament de Catalunya o presidir algun institut del Govern.

A més, jo vaig tenir dos anys sabàtics de la meua professió, la medicina, que només l'he deixat per fer de conseller, i no ho penso deixar fins que em jubili. Ara bé, em costa molt quedar-me callat quan veig aquestes coses. Quan veig aquesta actitud de submissió davant d'aquesta allau —jo ja entenc la dificultat d'aguantar la pressió permanent, però...—, perquè els polítics espanyols tenen molt clar el seu objectiu i no se'n desvien ni un mil·límetre. Ens enfrontem a una roca molt dura. Per tant, amb l'article pretenc donar un cop d'atenció perquè ho crec necessari. I que això es redreci, si és que hi ha gent que pensa això també. Si continuem sent 94 [el suport que va rebre el manifest que va presentar], és evident que els equivocats som nosaltres.

Alex Milian
Enric Rimbau